ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

BÜYÜK KAYBIMIZIN YILDÖNÜMÜ

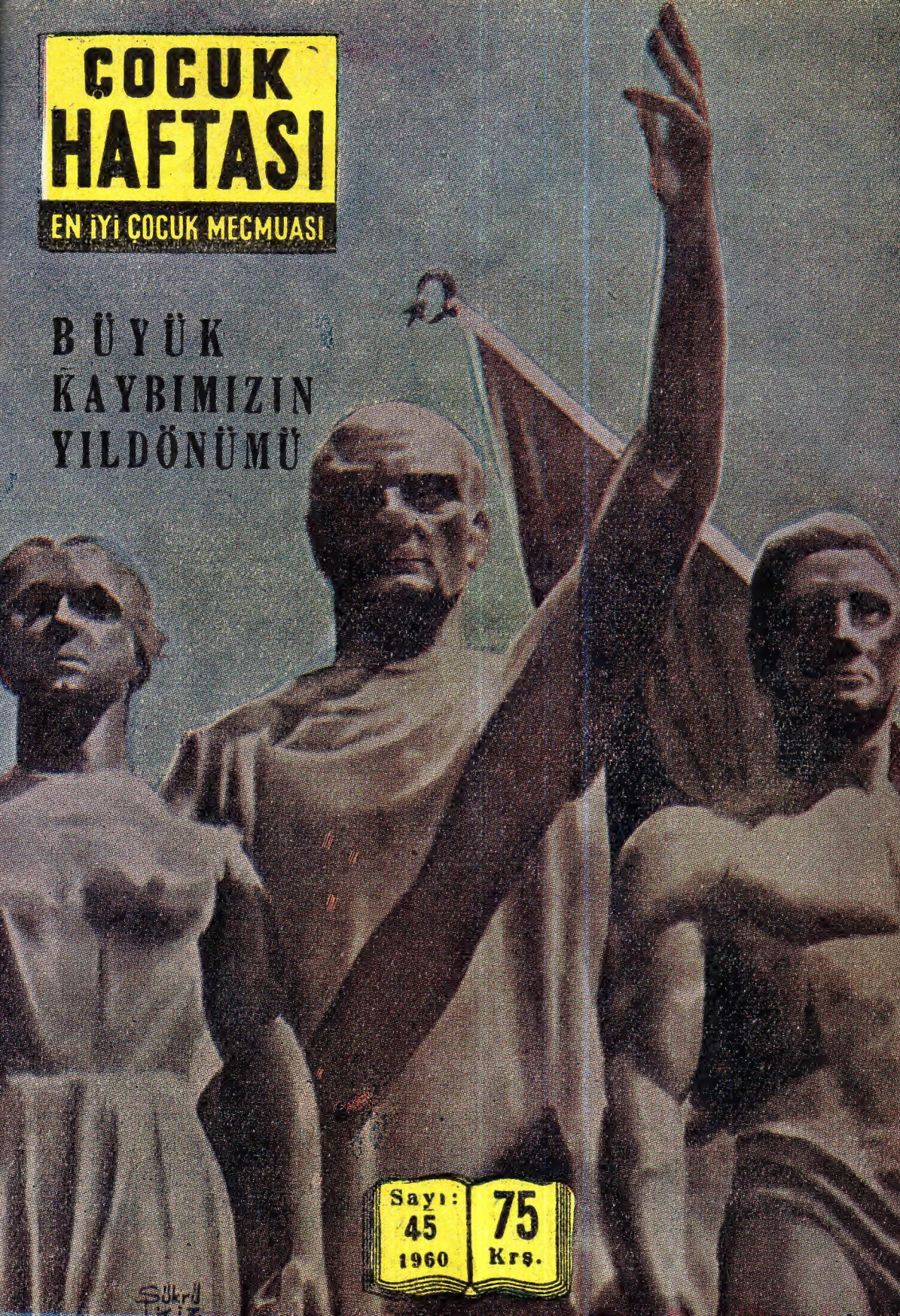

Sayı: 45
1960
75 Krş.

HIZIR ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

KARAKAÇAN YANILMAMIŞTI. TANRI BU SEFER DE ONLARI GÖZETMİŞ, İYİLİKSEVER OLMALARINA MUKABİL HAYATLARINI BAĞIŞLAMIŞTI.. BURASI ESKİ DEVRİN **Fransa** SAHİLLERİYDİ..O DEVRİN BİNALARI, SÜSLÜ PÜSLÜ GİYİMLİ İNSANLARI, KIYIDAKİ MUHTELİF YERLERDE OTURUP GEZİYOR.. ÇEŞİTLİ KONULARDA SÖZ EDİYORLARDI..

57

KÜÇÜK YELKENLİ KIYIYA YANAŞINCA HERKES ONLARA BAKMAĞA BAŞLADI.

İKİ FRANSIZ ZÜPPESİ:

AH MONSER, BU ÇOCUKLAR EŞEKLERİNE DE DENİZ HAVASI ALDIRMIŞLAR GA[illegible]LİBA..

MAMAFİH MONSER BEN EŞEKLİĞİ ÇOK MERAK EDİYORUM !

DEVAMI VAR..

ÖĞRETMENİNİZ DİYOR Kİ

ATATÜRK

Bizim Başöğretmenimizdi

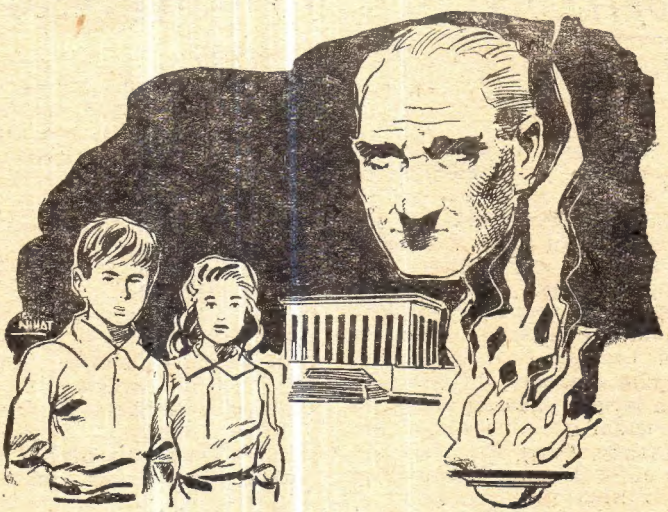

Evet, Atatürk, bizim Başöğretmenimizdi. O, bizi, yoktan varetti ve sonrada bilmediğimiz her şeyi öğretti bize. Yıllar yılı, unutulmuş, harap olmuş bir vatandan mamureler yarattı. Türk milletini en medeni milletler seviyesine ulaştırdı.

O, bizim Başöğretmenimizdi. Her şeyimizi ondan öğrendik. İnkilâplarımızı O yaptı Hemçağ milletlerin eriştiği yüceliklerin ta üstlerine kadar çıkardı bizi.

O, 1938 yılının Kasım ayının 10. Perşembe günü saat 9,05 de fani dünyadan ebediyete göçetti. Fakat, O ölmedi. kalplerimizde, ruh olarak ideal olarak yaşıyor. Bizler, onu hiç görmedik, lâkin hepimizin kalbinde yaşamaktadır. O, bizim Atamız olduğu kadar, bütün dünyanın da atasıdır.

O'nun hayatı, mucizeler ve zaferlerle doludur. O, yenilmez bir kumandan, yüce bir asker, muktedir bir idareci, eşsiz bir inkilâpcı idi. O, bizim, Başöğretmenimizdi.

Bu eşsiz kahraman, karaciğerinden hastalanmış, 1938 şubatında Fransa'dan davet edilen büyük doktor bizim doktorlarımızın teşhisini çok beğenmiş ve ona göre ilâçlar tavsiye etmişti. Sonradan bu doktor Atamızın tedavisi için iki defa daha g e l m i ş t i. Bundan b a ş k a Viyana'dan iki ünlü doktor çağırılmıştı. Atamızın sıhhati 16 Ekim 1938 de bozulmuş buhranlar geçirmeğe başlamıştı; fakat kuvvetli bünyesi bunu çabuk yene bilmişti. Son olarak, 8 Kasım 1938 de hastalığı birdenbire artmış, 9 uncu günü akşamı tam bir koma haline giren bu büyük adam, 10 uncu perşembe günü, sabah saat tam 9,05 de aramızdan ayrılmış ebediyete göçmüştür.

Dolmabahçe Sarayı'nın Kız Kulesi'ne bakan odalarından birinde ve bir ceviz karyolada yatan Atatürk'ün, son sözü: Rafta duran beyaz kadranlı ve siyah yelkovanlı bir duvar saatine bakarak, (Saat kaç?) diye sormak olmuştur. Göz kapaklarını kaldırıp boşluğa bakması da bu büyük insanın son hareketi idi. Ölümü yalnız bizim milletimizi değil, bütün dünya milletlerini de derin yaslar içinde bırakmıştır.

Tarihin ender yetiştirdiği, bu dehânın kaybı, büyük ve aziz milletimiz kadar bütün beşeriyet için giderilmesi çok zor olan en büyük bir kayıp olmuştur.

Aziz ve büyük Atamız, ebedî istirahatgâhında müsterih olarak yat, uyu. Senin büyük varlığın içimizde, kalbimizde, gönlümüzdedir. Büyük Türk milleti, senin izinde yürümekte devam edecektir.

Büyük Başöğretmenimiz, Yüce Atatürk, vazifemiz, dünya yuvarlağı durdukça senin mukaddes emanetlerini muhafaza etmek, kuşaktan kuşağa iletmek olacaktır. Ruhun şad olsun...

Sabri TÜMKOR

ATATÜRK ve CUMHURİYET

Baş eğmişken önünde altı asır her zorluk,
Göçtü bir çınar gibi koca İmparatorluk...
Çatırdattı bu göçüş göklerini vatanın,
Duyunca silkindi Türk nağrasını "ATA" nın...

Dile gelince otuz asırlık şanlı mâzi,
Türk'ün kara bahtını ağrattı "BÜYÜK GAZİ"
Son verip bu cenkte biz binbir kötü niyete,
Kavuştuk sevgilimiz: "İSTİKLAL", "HÜRRİYET" e..

Değildir zindan artık bize Anadolu'muz,
"CUMHURİYET" nuruyla aydınlandı yolumuz!...
Onun kutsal sevgisi taşıyor içimizden,
Gökler dolusu selâm ölmez "ATA" ya bizden!...

F. Cemâl Oğuz ÖCAL

Bu Haftaki üniteniz

YURTTAŞLIK BİLGİSİNDEN:

HAZIRLAYAN: SABRİ TÜMKOR

Milleti Bağlayan Bağlar

İnsan tek başına, bir dağ başında yaşayamaz. Bir ada'da oturamaz Bir çok ihtiyaçları vardır, onları yapamaz. Toplu halde yaşarlarsa, birbirlerine yapacakları yardımlarla daha iyi yaşarlar. İnsan vücudu, çeşitli parçaların bir araya gelmesiyle çalışır. El, kol, baş, göz, hepsi yaşamamıza hizmet ederler. Bu, organlardan birinin işlememesi hastalık demektir. İşte bunun gibi, aynı toprakta oturan, ayni dille konuşan aynı amaca hizmet eden, ayni gayeyi düşünen insan topluluklarına (MİLLET) derler. Bir millet, kendi fertlerini sever Yabancıların, kendi topraklarına girmesine tahammül edemez. İnsan vücudunun parçaları, bedenin tamamı için çalışırsa, milletin tekleri de millet için çalışır.

Milletin bir teki uygunsuzluk yaparsa, bütün milletin rahatını kaçırır. Bunun için, toplu yaşayan milletler, ortaya bir çok kurallar koymuşlar ve bunlara da KANUN demişlerdir. Kanunlara aykırı gidenlerin islah edilmesi için, çeşitli cezalar ortaya konmuştur. Sınıfta yerlerimize oturuyor, zille derse giriyoruz. Milletin yaşayışı da böyledir. Tam dersin ortasında bir arkadaş, bağırarak rahatımızı bozmazsa, milletin içinde hiç bir tekte milletin rahatını bozamaz, uygunsuzluk yapamaz.

İnsan dilediğini yapmakta hürdür. Yalnız, bu dileğini yaparken başkalarının rahatını kaçırmamalı, rahatsız etmemelidirler.

Nasıl, kuvvetli arkadaşlar, elimizden kitabımızı alamazsa, yurt içinde de, herkesin malı kendisinindir, zorbalıkla, kimse kimsenin malını alamaz. Almağa kalkarsa kanun cezasını verir. Kanunları, seçtiği Milletvekilleri vasıtasıyla yaparlar. Biz de, bir milletiz, Türk Milleti. Asîl ve çok eski bir milletiz. Bir milletin tekleri arasında, güven, sevgi, birlik bağları olmalıdır. Böyle milletler yaşar ve büyük millet olurlar. Bizim, Türk milletinin, bu bağları çok sağlamdır. İşte bundan, bu sevgi, birlik bağlarının sağlamlığından hiç yıkılmaz, hiç kimseye de boyun eğmez. Milletin, millî duygusu büyük olmalı ve kanunlara da saygısı samimî bulunmalıdır. Dünya yuvarlağı oldu olalı, Türk milletinin millî duygusu çok yüksek olmuştur. Kanunlara da çok samimi bir saygı göstermiştir. Adalete inanmışlardır. Adalet sayesinde dünyanın en ileri bir milleti olmuştur.

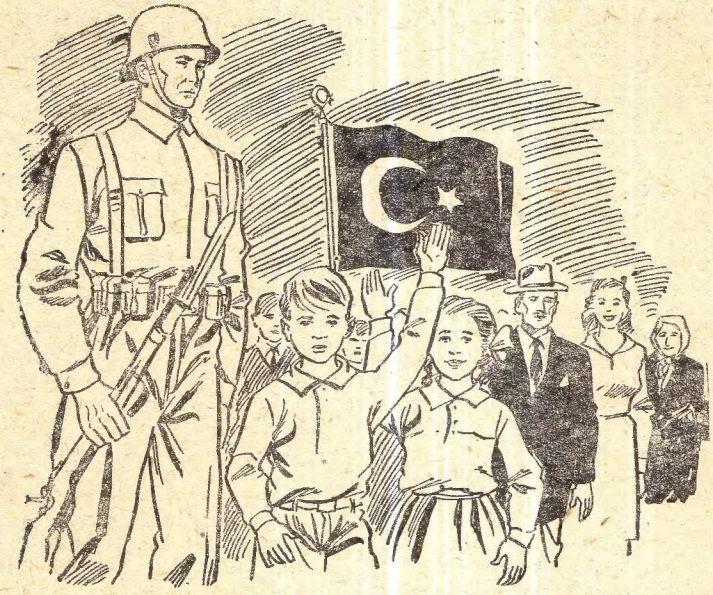

Türk milleti, asîl bir millettir ve birbirine kopmaz bağlarla bağlıdır.

Bu ünite için :

1— Vatan millet nedir? Yurdumuz hangi kıtadadır,

2 — Yurdumuzun büyüklüğü, güzelliği. Bize bunları armağan edenler kimlerdir?

3 — Yurdun bir köşesine gelen felâket hepimizi niçin üzer?

4 — Vatana, millete bağlayan bağlar, bu bağlar nasıl olmalıdır?...

Cümlelerin boş yerlerini doldur:

A — Milleti bağlayan bağlar ..... dir.

B — Milletin yaşadığı ülkeye o milletin ..... denir.

C — Milleti meydana getiren teklerin, adet, ahlâk, düşünce, zevk, sanat birliğine ..... birlik denir

D — Türk milletinin başlıca özellikleri ..... dir.

E — Milletin ve yurdun bir olayı karşısında güvenmek veya ağlamamıza ..... denir

Bunun için araştıracağın yerler :

1 — Elindeki kitaplarından, bu dergiden ve Yavrutürk Ansiklopedisi sahife 49 dan.

Türklerin Anayurdu

'ORTA ASYADA HAYAT'

Türkler Orta Asya'nın en ileri milletiydi.

Asırlarca önce, Orta Asya, bugünkü gibi, bozkırlar, ve çöllerle kaplı değil, büyük bir iç denizin kenarında ırmakların suladığı çok verimli bir yerdi. Bu denize, (BUYUK TURK DENİZİ) derlerdi. Türkler, işte böyle verimli bir toprak üstünde çok ileri bir hayat sürüyorlardı

Yaşadıkları bu yurt parçasına, Orta Asya adı veriliyordu. Buranın en ileri bir milleti Türklerdi. Orta Asya: Batıda Hazer denizinden başlar, güneyinde: (Hiddukuş), (Pamir). Doğuda: (Karakurum), (Karanlık) dağları boyunca uzanır. Sarı ırmağın yukarı yatağına varır. Doğuda kadırgan dağları boyunca kuzeye çıkar. Kuzey sınırı, Baykal gölünü, Altay dağlarını takip eder. Hazer denizine kavuşur. Orta Asyanın ortasında deniz ve ırmaklar varken dünyanın diğer köşelerinde insanlar, o çağlarda Taş devrini yaşarken, burada Türkler, MADEN devrini yaşamakta idiler. Diğer taraflarda vahşi hayvanlarla, mağaralarda yaşarlerken, bunlar, ziraat yapıyorlar, hayvan besliyorlar, madenden aletler yapıyorlardı. Dağlardan buzlar eridikçe sular kabarıyor ve topraklar daha çok bereket kaynağı oluyordu.

Bir gün iklim değişti. Bu koca deniz kurudu. göller batak lık oldu. Ziraat cılız otlar haline geldi. Verim kalmadı. Öyle oldu ki, az kalanlar da kurudu. Rüzgârlar yağmur bulutlarını da buradan sürüklediler. Ana yurt, yağmursuz kaldı. Buralar gittikçe kuraklaşıyor ve yaşanmaz bir hale geliyordu. O zaman buradaki Türk beyliklerinin çoğu, anayurdu bırakarak daha verimli olan başka taraflara göç etmeğe başladılar

Buradan ayrılan insanlar, âdeta bir deniz dalgası gibi yolları da doldurdular. Çine, Hinde, Ön Asya'ya; Kuzey Afrikaya ve Avrupaya göçmeğe başladılar. Verimli toprak arıyorlar, buldukları yeşil sahalarda ve su kenarlarında yerleşmeğe, şehirler kurmağa uğraşıyorlardı.

Uygarlıklarını dünyanın dört bir bucağına taşıdılar. Milâttan yedi bin yıl önceydi. Dünya üzerinde yayıldıkları her yere medeniyetler ilettiler. Dünyadaki bütün ilerlemelerin öncüsü oldular

Bu ünite için:

1 — Orta Asya neresidir? Haritada bul, şimdiki halini göster.

2 — Eskiden Orta Asya nasılmış?

3 — Orta Asyayı kaplayan çöller.

4 — Türklerin anayurdu neresi idi? Sınırları nelerdi? Türkler hangi devri yaşıyor, diğer taraflardaki insanlar hangi devri yaşıyorlardı?

5 — Türkler niçin ve nerelere göç ettiler? Medeniyeti nasıl yaydılar?

6 — Türkler olmasaydı, ilerleme olur muydu?

DİL BİLGİSİNDEN :

Kelime Yazısı - Hece

Hece, bir kelime içinde yalnız, bir defa ağzı açıp kapayışta çıkardığımız sestir.

Heceler, kelimeleri meydana getirirler. Demek ki, cümlelerin yapılışı, kelimelerle olduğu gibi, kelimelerin yapısı da hecelerdir.

Heceleri, küçük çocuklardan daha iyi öğreniyoruz. Kardeşiniz veya komşunuzun çocuğu varsa dikkat ediniz, evvelâ bir takım mânâsız sesler çıkarır, sonraları bu sesleri manalandırır. Meselâ: Aba, baba, abi... gibi.

Ablasına: (A-ba), babasına (ba-ba), ağabeysine, (A-ba) diyor, kelimeleri böyle ayırarak yazıyoruz. Amma, heceleri böyle bölerek yazmayız. Anlaşılsın diye böyle böldük.

Çocuk, birdenbire aba deyemez, fasıla ile, A... Ba... diye seslenir.

Kelimeler, bir çok heceli olurlar. Meselâ, aba iki hecelidir. Türkiye, 3 hecelidir Gelecekmisiniz? Altı hecelidir.

Şimdi hep beraber bir çok kelimeler bulup söyliyelim ve bunu yazalım. Tahtaya yazıp defterlerimize işlediğimiz bu kelimeleri renkli kalemlerle hecelere ayıralım.

Bu ünite için :

1 — 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9. heceli kelimeler bulunuz.

2 — Bulunan kelimelerin ayrı ayrı hecelerini bölünüz.

3 — Okumadan okunan parçada heceleri ayırınız.

4 — Elinizdeki bu dergiden beğendiğiniz cümleleri işaretleyin, kelimeleri ayırın, bu kelimelerin hecelerini bölünüz?...

Aşağıdaki cümlelerin boş yerlerini doldurunuz

A) Başlı başına mânâsı olan ve cümle kurmaya yarayan söze, ... denir.

B) Kelimenin ayrı ayrı ağız hareketleri ile söylenen parçasına ..... denir.

C) Türkçemizde bir hece en çok ..... harfli olur.

Bu Haftaki üniteniz

COĞRAFYADAN:

Bulunduğumuz Yerin Coğrafyası

Türkiyemizin, çeşitli ikliminе göre, bir çok bölgeleri vardır. Biri, diğerine hiç benzemez. Sizler de işte bu bölgelerden herhangi birinde oturuyorsunuzdur.

Sizin yaşadığınız yerle, diğer arkadaşlarınızın yaşadığı yerler birbirinden çok farklıdırlar. Biz, Türkiyemizi bu ders yılı, bölge, bölge öğreneceğiz. Evvelâ işimize, kendi okulumuzun bulunduğu yerden başlayacağız.

Bu gün sizinle bulunduğumuz yerin coğrafyasını öğrenelim. Beraberce, havanın müsait bir zamanında, okulumuzun etrafında bir gezi yapalım.

Bu, gezimizde, gördüklerimizi, işittiklerimizi, kaydedelim. Bulunduğumuz yer, köymü, bucak mı, ilçe mi, il mi? Nereye bağlıdır, okulumuz neresidir. İlimizin en yüksek noktasında hangi dağ veya tepe vardır. Irmakları, suları, gölleri, faydalanmalarımız denizleri, kıyılarda isek özellikleri? Sıcaklık, soğukluk, rüzgâr ve yağmurları.

Yetişen ürünler, toprakları, tarım işleri, halkının ne işle meşgul olduğu? Ormanları, madenleri, sanat, endüstri, yolları, bize yakın olan iskele, liman, istasyon, hava alanı? Komşu iller hangileri? Onlarla olan yakın münasebetler. İlimiz hangi bölgededir? Hepiniz bunlara cevap bulacak araştıracaksınız. Sonra sınıfta, birbirinizin noksanlarını tamamlayacak çok güzel bir bilgi hazırlamış olacaksınız. Bunları komşu ilin çocuklarına yollarsınız. Onlar da size kendi yerlerinin bilgisini yollar. Bu şekilde Türkiyemiz coğrafyası hakkında yakın derlitoplu bir bilgi elde etmiş olursunuz. Haydi, işe başlayalım, gezintiden edindiğimiz intibaları araştırdığımız bilgilerle tamamlayıp yazalım.

Bu ünite için araştırmalar:

1 — Gezilerden edinilen bilgiler.

2 — Çevrenizdeki yaşlılardan dinlediklerinizi.

3 — Kitabından, dergilerden, Türkiye coğrafyasından, daha özlü bilgi için Yavrutürk Ansiklopedisi, sahife 182. ye bak.

Yapacağımız işler :

1 — Köyümüz, ... ilinin ..... ilçesinin ..... bucağına bağlı ..... dır.

2 — İlimizin ilçeleri : .... dir.

3 — İlçemiz ..... nin bucakları da: ..... dir.

4 — Bucağımızın ..... adlı köyleri vardır.

5 — Çevremizde, önemli olan ..... dağı, ... ırmağı,... ..... gölü, ... denizi, ... ovası, ... fabrikası, ... Madeni, ... bahçeleri vardır.

6 — 23 Ekim 1960 sayımına göre, ilimizin, ilçemizin, bucağımızın, mahalle veya köyünüzün nüfusu ne kadardır?

7 — Mahalle veya köyümüzün komşuları: ..... Bucağımızın komşuları: ..... İlimizin komşuları: .....

İLÂNCILIK
Lekeleri su ile çıkan
PARKER SUPER Quink
YIKANIR MAVİ MÜREKKEBİ
SOLVEX İHTİVA EDER
Bu sihirli madde sayesinde tortu bırakmaz, dolma kaleminizin ömrünü uzatır.
6 Cazip renkte mevcut
PARKER SUPER Quink

NOT Defterimden

HALİT KIVANÇ

YERALTI POSTASI

ÇOCUK HAFTASI'nın sevimli çocukları...

Bir yabancı dergide okuyup hemen defterime not ettiğim bir haberle başlıyorum bu haftaki sohbetime...

Batı Almanya Postası İdaresi, şöyle böyle 3 milyon Türk lirasına mal olacak bir denemeye girişmiş. Düşünün, sonucunun iyi mi, kötü mü olacağını bilmeden 3 milyon lira sarfedilecek bir deneme... Fakat bir de başarıya erişilirse, o zaman yalnız Almanya değil, bütün dünya bu denemeden faydalanacak.

Alman Posta İdaresi bakmış ki, bütün gayrete rağmen mektupların ulaşmasında gecikme oluyor. Bu alanın bilginleri kafa kafaya vermiş ve şu çareyi bulmuşlar: Muhtelif caddeler kazılacak, içlerine 50 santim çapında borular döşenecek. Boruların içlerine de lâstik makaralar yerleştirilecek. Ve mektuplar kutulara konarak bu makaralarla bir merkezden diğerine erişecek. Yer üstünde şehir trafiği, otomobiller, otobüsler, tramvaylar ve yaya yürüyen halk dolu... Halbuki yerin altında hiç tıkanıklık yok. Mektup kutuları makaralarla hızla gidiverecek.

Bu deneme daha önce Kuzey Amerikada yapılmıştı. Orada döşenen boruların çapı 20 santimdi. Fakat Amerikalıların deneyi muvaffak olamamıştı. Şimdi Almanlar emme-basma tulumba gibi, bu borulara hava basarak kutuların gitmesini sağlayarak yeni bir denemeye girişmiş bulunuyorlar.

Eğer bu deney başarıya ulaşırsa, her gün 3 milyona yakın mektup nakledilebilecek. Böyle bir tecrübe için 3 milyon lira sarfetmeğe değer. Bakalım Almanların alacağı sonuca göre, yakında bütün dünyada mektuplar «yeraltı postası» ile mi gönderilecek?

REKOR DEĞİL KULÜBE KIRILDI

Gene bir yabancı gazetede okuduğum enteresan haber:

İngiliz Üniversiteleri geçenlerde bir rekor kırmak istemişler. Garip bir rekor bu... Yüz metre koşuda yahut yüksek atlamada değil, doğrudan doğruya telefon kulübesinde kırılmak istenen bir rekor... Cambridge (Kembriç okunur) Üniversitesi talebeleri gruplara ayrılmışlar, «Hangi taraf bir telefon kulübesine daha fazla insan sığdırabilecek?» diye iddiaya girişmişler.

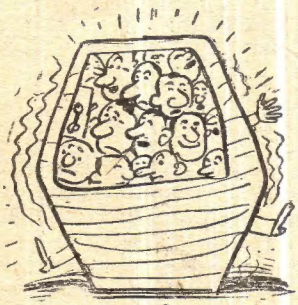

Bunlardan bir grupa mensup tam 32 öğrenci bir telefon kulübesine sığmağa muvaffak olmuşlar. Fakat bakmışlar ki, karşı taraf da 31 kişi sığdırmış. «Eyvah,» demişler, «bize yetişecekler.» Ve bir arkadaşlarını daha çağırmışlar, olmuşlar mı: 33 kişi... Fakat sonra ne olmuş, bilir misiniz: Rekor kıralım derken, telefon kulübesini kırmışlar...

GARİPLİK BU YA...

Amerikanın «Gariplikler Ulkesi» olduğunu söyleyenler haksız sayılmaz. İşte şimdi anlatacağım olay da, Amerika'da geçmiş:

Küçük bir kasabada bir eve hırsız girmiş. Hırsız eve girerse, hele evde hiç kimse yoksa, ne yapar ... Bulduğu yükte hafif, pahada ağır şeyleri çalar, gider Yok, bu hırsız Amerikan hırsızı olduğu için bir gariplik yapacak. Ve yapmış... Evin hanımının mücevher kutusu meydanda ve içinde de pek kıymetli bir sürü küpe, yüzük, kolye dururken, hırsız onlara bakmamış bile... Doğruca mutfağa gitmiş ve buz dolabını açarak iki parça et ile bir pasta çalmış ve evden çıkmış.

Kızmak mı lâzım gülmek mi?...

ÇOCUKLR VE BALIKLAR...

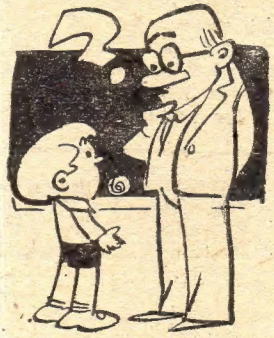

Öğretmen sordu:

— Çocuklar, balıkların neden dilsiz olduğunu biliyor musunuz?

Küçük Acar parmağını kaldırdı ve:

— Söyliyeyim mi öğretmenim, dedi, ben biliyorum.

— Söyle bakalım, neden dilsizdir balıklar?

— Neden olacak? Suyun altında kim konuşabilir ki!...

VE BİR HIRSIZ FIKRASI

— Kocacığım uyan uyan!... Hırsız girdi.

— Yapma!... Nerede?

— Aşağıda, kasayı açmağa çalışıyorlar... Çabuk kalk!... Tabancan nerede?

— Tabancam mı?... Eyvah!. Kasanın içinde...

ÇOCUK HAFTASI'NIN HİSSİ ve ÖĞRETİCİ ROMANI

Öksüz Murat

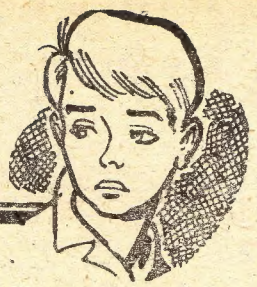

YAZAN : KEMALETTİN TUĞCU

No: 9

Murat on yedi yaşını orada bitirdi. Onsekize bastı. Bir şoför ehliyeti almak için uğraşıyordu, eline bir araba geçse kendisi kullanır, hayatını kazanırdı, gönül rahatlığı içinde yaşardı.

Bu isteğine kavuşmak onun için güç olmadı. Bir araba sahibi olmak için para biriktirirken bir taraftan da trafik kitaplarını okuyarak, bir taraftan direksiyon denemeleri yaparak ehliyet aldı.

Geniş omuzlu, güzel yüzlü, besli ve çok kuvvetli bir genç olmuştu. Gün geçtikçe bu kuvveti yüzünden ona sataşanlar sinmeğe başladılar

Bir buçuk yıl çalıştığı tamirhanede iyi bir otomobil tamircisi ve iyi bir şoför olmuştu.

— 10 —

Hususi bir arabanın yol üstünde bozulması Muradın hayatını başka bir yola çevirmişti.

Birgün Boğaz yolunda yaya bir gezinti yaparken yolun üstünde yepyeni, hususi bir araba gördü. Arabanın içinde orta yaşlı bir erkek, yetişkin bir kız, bir bayan bulunuyor, erkek şoföre durmadan haykırıyor, şoför de:

— Ben makineden anlamam ben şoförüm, tamirci değil, diyordu.

Adam çok sinirlenmişti. Muradın uzaktan seyrettiği kavga az daha bir dövüşe çevrilecekti. Genç kız ağlamağa, kadın kocasını tutmağa başlamıştı Şoför elindeki ingiliz anahtarını sallıyor artık ağzına geleni söylüyordu:

— Motordan anlamadığımı baştan söyledim. Sizin yanınızda hiç bir şoför barınmıyor. Şımarık insanlarsınız.

Murat nihayet onlara sokuldu ve:

— Arkadaş yardım ister misin? dedi.

Şoför ona çataçaktı, fakat karşısındaki gencin güçlü kuvvetli olduğunu gördü, dişlerini sıkarak:

— Anlamadığın işe ne karışıyorsun, dedi.

— Ben motordan anlarım da, yardım edeyim dedim.

— Bu araba senin bildiğin arabalardan değil.

O da aksi bir insandı. Adamakıllı zayıf ve sinirliydi. Erkek arabadan indi. Murada işten anlıyorsa motoru işletmesini söyledi. Bu sefer şoför dişlerini sıkıp anahtarı yere fırlattı:

— Bundan sonra sizin yanınızda araba kullanırsam köpekten daha alçağım, dedi.

Şoför yerinden ceketini alarak omuzuna vurdu ve yaya olarak yürüyüp uzaklaşmaga başladı.

O zaman Murat bir suç işlemiş gibi şaşırdı Fakat otomobilin sahibi elini onun omuzuna koydu:

— Delikanlı, bu işi becerebilirsen hiç durma, seni memnun ederim. Yapamazsan bize bir işten anlıyanı bul. İlerde bir benzin istasyonu olacak. Orada belki bir şoför vardır.

Murat tertemiz, lacivert elbisesi, bembeyaz gömleği ile arabanın altına yattı. Sonra motoru karıştırdı. Arızanın yerini hemen buldu Direksiyona geçti, araba işledi. O zaman araba sahibi:

— Yavrum ehliyetin var mı? dedi.

KISSADAN HİSSE

SIĞIRLAR GİBİ BÖĞÜRÜYORLAR

Tanınmış Fransız romancısı Aleksandr Dumas birgün zengin bir adamın evine misafirliğe gitmişti... Yemekler yenildikten sonra, ev sahibi misafirlerini büyük bir salona götürdü. Burada, büyük bir orkestranın eşliğinde iki tenor, melodi söyleyeceklerdi...

Misafirler salona girdikten biraz sonra, müzik ziyafeti başladı. Ve bu hayli de uzun sürdü.

Konser bittikten sonra ev sahibi, hemen meşhur romancının yanına yaklaştı.

— «Ustadım,» dedi, «konseri beğendiniz mi... Tenorlar nasıldılar...»

Aleksandr Dumas, biraz düşündü sonra:

— «Vallahi,» dedi, «sığırlar gibi böğürdüler.»

— «Aman üstad nasıl olur. Bütün herkes, bu iki tenorun harika olduğunu söylüyordu. Siz nasıl oldu da beğenmediniz...»

Meşhur romancı, hiç istifini bozmadan, ev sahibine şöyle cevap verdi:

— «Vallahi ben müzikten pek anlamam... Yalnız konser esnasında, öbür tenorun yanına gidip, 'arkadaşın nasıl söylüyor?' dedim. 'Sığırlar gibi böğürüyor,' dedi. Öbürkü sahnedeyken, berikine sordum, o da ayni şeyi söyledi. Yani sizin anlayacağınız ben onların yalancısıyım!...»

Yeryüzünde biribirini çekemeyen ohadar çok insan vardır ki. Hatta bunlar bazen arkadaş bile olurlar... Ve bu gibi kişiler hiç bir zaman sevilmez...

— Var efendim.

— Benim yanımda çalışır mısın

— Ben tamirhanede çalışıyorum.

— Ne alıyorsun orada?

— Yetmiş lira haftalık.

— Sana yüz lira haftalık veririm. Nasıl, işine geliyor mu Yatacak yerin hazır, yemekleri apartımanda yersin. Yılda bir kat da elbise yaparız. Çamaşırın filân bizde yıkanır.

Murat şaşırdı. Düşünüyordu. Mal sahibi:

— Yuvarlak hesap beşyüz lira aylık, dedi. Bazen biz arabaya binmeyiz bile. Yanımızda çok rahat edersin

Muradı rahatlıktan çok para çeldi. Bir otomobil sahibi olmak istiyordu Bukadar para alırsa ayda üçyüz lira arttırabilirdi. Fakat tamirhaneyi düşündü:

— Üstümde iş var, dedi. Haber vermeden ayrılamam. Bir kere patronla görüşeyim.

Arabayı Şişlideki apartımanın önüne kadar götürdü ve apartımanın hususi garajına çekti Adam peşini bırakmıyordu:

— Bak apartımanı öğrendin, Muhakkak beklerim. Sen de rahat edersin. Unutma sakın.

Onun cebine emeğine mukabil olmayan bir para koydu. Yüz lira. Murat kızardı Fakat adam onun parayı iade eden elini itti:

— Hayır, senin gibi genç ve bilgili bir şoförün hakkıdır.

Muradın ayrılmak istemesi Patronun canını sıktı ama:

— Kısmetine mani olmak istemem oğlum, dedi.

Giderken sırtını okşadı:

— Boşta kaldığın zaman bana uğra.

Murat böylece bir zengin adamın hususi şoförü oldu.

Apartımanda ona gösterdikleri hususi oda binanın arka tarafında ve garaja bitişikti.

Bir karyolası, elbise dolabı, masası, şezlongu vardı. Orası iyi döşenmiş bir genç erkeğin odasıydı. Evin içine bağlı bir de telefon bulunuyordu.

Evdeki ahçı, iki hizmetçi, uşak onu hayretle süzdüler. Kızlar birbirlerine:

— Ne yakışıklı genç, diyorlardı.

(Devamı gelecek sayıda)

BOYACI HASAN

HİKÂYE

YAZAN :
ÜNVER SIVACIOĞLU

Sesine tatlı bir ahenk vererek «Boyacı» diye öyle bir bağırışı vardı ki hayret ederdiniz. Bilhassa pazar günleri, sabahın sekizinde. Hele o gün birde hava güzel olursa bizim küçük boyacının keyfine diyecek olmazdı.

Onun neşeli olup olmadığını anlamak için bağırışını dinlemek için yeterdi. Hemen hemen hergün ayni saatlerde mahalleye şöyle bir uğrar köşe başında biraz duraklıyarak neşeli neşeli sesine verdiği bir tatlılıkla bağırırdı:

— Boyacı... Boyacı...

Bu küçük, afacan bakışlı, daima alabros traş olan neşeli boyacının mahallede ismini bilmiyen yoktu. İlkokula giden çocuklardan tutun da o mahalle sakinlerinin en yaşlısına kadar hepsi bilirdi.

Nedense herkes onu çok severdi. Öyle tatlı konuşur, saygılı hareket ederdi ki zannederdiniz ağzından bal akıyor.

Sonra çok kanaatkârdı. On kuruş verseniz başını kaldırır tatlı tatlı tebessüm ederek:

— Teşekkür ederim, bereket versin, güle güle, derdi.

Bizim ev mahallenin merkezi olduğu için ekseriya evimizin önünde oturur, gelen ayakkabıları sıraya koyar, sonra boyamaya başlardı. Boyarken mırıltılar halinde şarkı söylerdi.

Bir seferinde komşumuz ayakkabılarını boyatırken yaşını sormuştu:

— Hasan.

— Efendim.

— Söylesene kaç yaşındasın?

Başını kaldırmadan hemen bir müziplik düşündü.

— Ilkokulu geçen sene bitirdim siz bilin bakalım kaç yaşındayım

— Oniki mi?

— Bravvoo, herhalde okurken matematiğiniz kuvvetliydi, bildiniz

Hasanın bu buluşuna oradakilerin hepsi kahkahalarla gülüşmüşlerdi.

Yine bir seferinde şaka şeklinde bir kadınla konuşuyordu:

— Hasan günde kaç kuruş kazanıyorsun?

— Beli olmuyor teyzeciğim. Ama ortalama olarak yediyüz elli kuruş filân alıyorum.

— Ne yapıyorsun o parayı?

Kadın sözünü bitirmemişti ki elindeki fırçayı bıraktı. Kadına baktı baktı, sonra biraz ileride kendisi kadar koşuşan çocuklara bakarak konuştu:

— Hasta bir annem var Düzelmesi için iyi bakılması lâzımmış. Doktor tenbih etti. Tavsiye ettiklerini alıyorum. Yetmiyor ama yettiği kadar alıyorum.

— Baban çalışmıyor mu?

— Babam mı? Babam yok ki benim.

Sözünü bitirince başını oynayan çocuklardan çevirdi. Bıraktığı fırçayı eline almadan boyalı küçücük elinin tersiyle yaşaran gözlerini sildi, sonra fırçasını alarak boyamakta olduğu ayakkabıyı fırçalamaya başladı.

Biraz sonra boyadığı ayakkabıyı uzatırken kadının sorduğuna pişman olduğunu anladı. Tebessüm etmeğe çalışarak yaşaran gözleri ile bakarken:

— Zararı yok teyzeciğim, beni üzmediniz ki bana inanmanız, inandığınızı alamam beni faazlasıyla sevindirdi, dedi.

Hayretler içinde kalmıştım. Bu küçücük yavru kendisine inanılmasını istiyordu Biliyordu ki bir insanın sözüne inanılması, onun her bakımdan iyi doğru bir insan olduğuna inanmaktı.

Onun hayatta tek arzusu bu olmalıydı ki herhalde, işini bitirip giderken tatlı tatlı hiç değişmiyen sesiyle ardı ardına bağırdı:

— Boyacı!... Boyacı!...

Boyacı Hasan, çok kanaatkâr bir çocuktu

YILDIRIM KAPTAN

★MİNYATÜR KIZ KENDİNE GELİYOR...

YILDIRIM LOT LOGANIN BİLYA BÜYÜKLÜĞÜNDE BOMBALAR KULLANDIĞINDAN ŞÜPHELENMEKTEDİR...

45

45/1

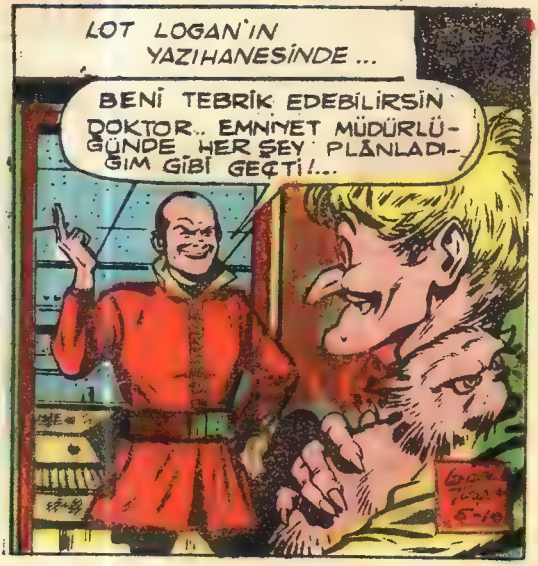

YILDIRIM KAPTAN ZEKI ADAM.. BENİM MİNYATÜR BOMBA KULLANDIĞIMI ANLADI.. VİLSON'UN CEBİNE ATTIĞIM BOMBAYI YÜZÜĞÜMDEKİ RADYO İLE PATLATTIM...
AMA BEN ONDAN ZEKİYİM.. ELİMDE OYNADIĞIM BİLYAYI DA BOMBA ZANNETTİ.. BEN DE BİLYAYI ONA VERDİM !..
© 1960 by John F. Dille Co.
Distributed by National Newspaper Syndicate
DESENE YILDIRIM İLERİ GİDERSE ONU DA, EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜNÜ DE HAVAYA UÇURACAKSIN !..
MİNYATÜR ORDUM HAREKETE GEÇMEYE HAZIR !..
MERHABA LOT LOGAN.. GENE NE DALAVERE ÇEVİRİYORSUN
HOŞ GELDİNİZ BN. LOGAN.. SİZİN GİBİ BİR FİLM YILDIZININ BURAYA GELMESİ NE ŞEREF...
SANA KAÇ DEFA MAĞAZADAN AYRILMA, ŞU MANNİ DENEN DELİKANLIYI ORADAN UZAKLAŞTIRMA DEMEDİM Mİ ?..
BUNLARI SÖYLEMEK İÇİN BANA HAKARET ETMENE HİÇ LÜZUM YOK !..

HASTAHANE KORİDORLARINDA...
SENİN UÇAKTAN KURTARDIĞIN KIZ KENDİNE GELDİ.. KONUŞUYOR.. İSMİ DE MİNNİ İMİŞ !...
WARD 1-10
ANLATTIĞINA GÖRE CÜCELERİN YAŞADIĞI BİR GEZEGENDEN GELİYORMUŞ.. ORADA PATRON DEDİKLERİ ADAMA MAL YAPARLARMIŞ !...
BU MALLAR HERHALDE LOT LOGAN İÇİN YAPILIYOR OLMALI. HAYDİ DOKTOR, ONUNLA BEN DE KONUŞAYIM.
BEN DÜNYAYA KARDEŞİME BİR HABER GETİRMEK İÇİN GELİYORDUM.. PATRON BİZİ ESİR GİBİ KULLANMAYA BAŞLADI... KARDEŞİM DE ONUN YANINDA ESİR GİBİDİR....
BEN DE PİLOT MAK OLEF'İN UÇAĞINA ATLAYARAK DÜNYAYA GELMEK İSTEDİM...
© 1960 by John F. Dille Co.
Distributed by National Newspaper Syndicate
MİNNİ. BU PATRON DEDİĞİN KİM?
ONA DÜNYADA NE İSİM VERİLDİĞİNİ BİLMİYORUM... BİZ PATRON DİYORUZ....
45/3
GELECEK SAYIDA:
LOGANIN MAĞAZASINDA...

ALİŞ ile MAVİŞ

ARI KARDEŞİN İNTİKAMI

ÇİZEN S.ALKAN

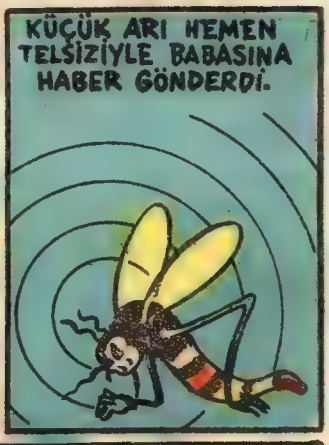

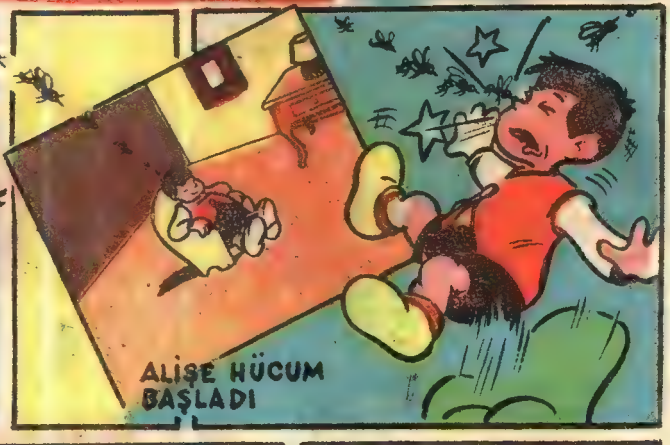

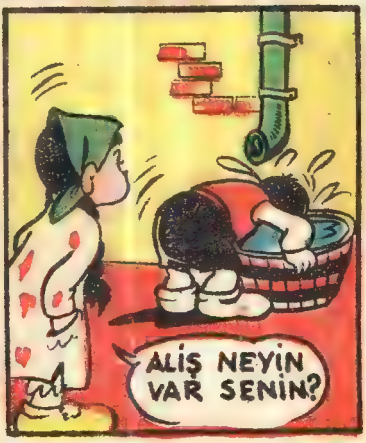

BAYTEKİN Maymun Adamlara Karşı

FAKAT BOROM HAPİSTEN KAÇMIŞ VE MAYMUN ADAMLARIN DA YARDIMINI TEMİN EDEREK BARİNİ'DE KAÇIRTMIYA MUVAFFAK OLMUŞTU...

BOROM VE BARİN'İ BULMAK ÜZERE BAYTEKİN VE YILDIZ MÜHİM BİR KUVVETLE YOLA ÇIKMIŞLARDI... BAYTEKİN BU KUVVETLERE KUMANDA EDİYORDU.

KISA FAKAT MÜTHİŞ BİR SAVAŞTAN SONRA YARASALAR KAÇAR...

KAFİLE BARİN'İN İZİ ÜZERİNDEDİR.

BİR MÜDDET SONRA MAYMUN ADAMLARIN MAĞARALARINA GELMİŞLERDİR...

HAVA KARARINCA BAYTEKİN, MAYMUN ADAMLARIN MAĞARALARINA DOĞRU YAKLAŞIR...

APTALLAR! ONU HEMEN ÖLDÜRMİYELİM. İMPARATOR MİNG, ONUN BAYTEKİN'İ SAKLADIĞINI ÖĞRENİRSE İŞKENCEYLE ÖLDÜRÜR VE TOPRAKLARINI SİZE VERİR.
PİS HAYVANLAR!
BOROM MAYMUN ADAMLARA BARİN'İN AKIBETİ HAKKINDA AKIL VERMEKTEDİR...

BU SIRADA DIŞARDA, BAYTEKİN, ADAMLARINA HÜCUM ETMENİN TAM ZAMANI OLDUĞUNU BİLDİREN İŞARETİ VERİR...
45/7
7

NEYE UĞRADIKLARINI ANLIYAMIYAN MAYMUN ADAMLAR, MAĞARALARINDAN ÇIKARLAR VE...

BAYTEKİN BU SIRADA MAYMUN ADAMLARIN KÖPRÜLERİNİ KESMEK ÜZEREDİR...

ÜÇÜNCÜ SELİM

Kimdir?

Bugün besteleri müziğimizde yer etmiş olan bu ince duygulu, yumuşak başlı, Osmanoğullarından gelen 28 inci hükümdar olan III. Selim 1761 de doğmuş, 1789 da tahta geçmişti. Zamanında Yeniçeriler savaş gücünü kaybetmiş bir durumdaydı. Türk ordusu üst üste yeniliyor ve her tarafta savaşlar oluyordu. Rusya Kırım'ı, Avusturya Belgrad'ı almışlardı. Vehabiler Hicaz'da, Tepedelenli Ali Paşa Yanya'da isyan etmiş, Fransa Mısır'ı istilâya başlamıştı.

III. Selim yeniçerileri yavaş yavaş ortadan kaldırmak ve Nizamı Cedit adında yeni bir asker teşkilâtı yapmak istedi. Mühendishane'yi, Selimiye kışlasını, Kumbarahane'yi yaptıran odur.

Kabakçı isyanı üzerine tahttan indirildi, yerine 4. Mustafa çıktı. Alemdar Mustafa Paşa ordu ile İstanbul'a gelerek onu kurtarmak istemişti. 4. Mustafa bu tehlikeyi görerek daha evvel III. Selim'i öldürttü. 1808 yılında öldürülen bu ileri görüştü, sair ve bestekâr hükümdar Lâleli'de gömülüdür.

İŞİN KOLAYI

— Hastahanenin yolunu kaybettim. Nasıl bulabilirim?

— Şurada duran adamı görüyor musun?

— Görüyorum

— İşte o boks şampiyonudur. İki dakikada hastanenin yolunu tutarsın!

İlkokul Grupu Yazı Yarışması Yedincisi

Adı : Cengiz ERSUN
Okulu : Hereke, Aağı Hereke İlkokulu, S. 4/B, No: 537.
Başöğretmeni: Yakup ARAS
Öğretmeni: Lütfiye YUMUK

HEREKEMİZ

Hereke, Marmara denizinin İzmit körfezinde İstanbul'dan 64 km. uzakta, gövdesini etrafını çevreleyen dağlara dayamış şirin bir kasabadır Demiryolu sahile paralel uzanarak geçmektedir. Karayolu ise kasabayı ikiye bölmekle beraber bir canlılık yaratmıştır. Herekeyi çevreliyen dağlarda üzüm, kiraz bağları bulunduğu gibi yaz, kış yapraklarını dökmeyen Marmara bölgesinin özelliklerinden olan zeytin ağaçları süslemektedir.

Kasabamız bir sanayi şehri olduğundan, gündüzleri herkes fabrikada çalışmakta, sokak ve caddelerinde daimi bir sessizlik hüküm sürmektedir. Fabrika dağılınca cadde ve sokaklar dolar ve canlı bir hayat başlamaktadır.

Kasabamızın bir özelliği de, bütün yurdumuza ve dünyaya ün salmış olan şahane Türk motifleri ile süslenen Hereke halılarını on, onbeş yaşındaki çiçekli basmalardan yapılmış şalvarları ile güzel dantellerle süslenmiş başörtülü genç kızlar sihirli bir elle dokumaktadırlar.

Kasabamızdaki fabrikanın yünlü kumaşları kadar elle dokunan ipekli kumaşları da ün salmıştır İpekli kumaşları millî saraylarımızın dedelerinizden kalmış döşemelik ve perdeliklerini yenilemekte kullanılmaktadır.

Kasabamız da 18. yüzyıldan beri, ipekli kumaşlar dokunarak sarayların perdelik ve döşemeliklerini temin etmekte idi.

1895 senesinde Almanya İmparatoru Vilhem memleketimizin ziyareti esnasında milletlerarası bir şöhreti bulunan ipekli kumaşlarımızın yapılışını görmek ve o zaman dağları ormanla kaplı olan kasabamızda avlanmak üzere gelmiştir.

Padişah Abdülhamidin sarayında hazırlanıp getirilen ve iki, üç hafta içinde deniz kenarında kurulan tarihi köşk Alman İmparatorunun kalması için yapılmıştır. Burası şimdi müze olarak kullanılmaktadır.

Herekemizin bir ilkokulu bir ortaokulu vardır Marmara denizinin mavi sularına uzanan bir taş iskelesi vardır.

Cengiz ERSUN

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 45 CİLT: 1960-10
9 KASIM 1960

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ

Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır. İlânın santimi sekiz liradır.

Bu mecmua Basın Ahlâk Yasası'na uymayı taahhüt etmiştir.

Plâstik İnsanlar ÜLKESİ

BİLGİ ve HEYECAN ROMANI

Çeviren: F. FİKRİ VEREL — 33 —

Mac başını çevirmeğe çalıştı:

— «Nedir anladığınız?»

İhtiyar içini çekerek cevap verdi:

— «Artık Hultemah'ın emrindeyiz!...»

Mac doğrulmağa çalıştı:

— «Bu olamaz!...»

Hultemah'ın sesi duyuldu:

— «Oldu bile!... Bulunduğunuz ev, benim dünyama geldi ve kondu!»

Deli profesörün sözü bittiği anda, zelzeleye benzeyen sallantı da son bulmuştu!

Mac şaşkın nazarlarla Ludvig'e baktı. «Bu ne biçim iş?» der gibi bir hâli vardı. Inanamıyordu olup bitenlere.

Başkan Burson içlerinde en soğukkanlı olanlarından biriydi:

— «Şimdi de esaret devri başlıyor!...» diyerek ellerini kenetledi.

Sallantıdan eser kalmamıştı.

İşin garip taraflarından biri de, bunca şiddetli sarsıntıya rağmen, lâboratuvardaki eşyaların yerlerinden bile kıpırdamamış olmalarıydı. Anlaşılan Hultemah çok hesaplı hareket ediyordu bu sefer.

Mac:

— «Olan oldu, bari şu mezar gibi yerden çıkalım...» dedi

Ludvig yine şalteri gösterdi:

— «Şunu çekiniz bakalım.»

Ve Burson şalteri indirince lâboratuvar, tıpkı bir asansör misâli yükselerek bir noktada durdu. Kapılar da otomatik olarak kendiliğinden açılıverdi.. Yine ayni evin içindeydiler... Yoksa Hultemah yalan mı söylemişti? Merdivenleri bir koşu inip kapıyı açtıkları zaman ise çok garip bir manzara ile karşı karşıya geldiler.

Her taraf gümüş aydınlığı içindeydi. İnsan burada çok kolay ve rahat nefes alıyordu. İlerde sayısız ağaçlar vardı ama, bunlar pek te normal ağaçlara benzemiyorlardı. Amerika'daki dev binalar bunların yanında çocuk oyuncağı gibi kalırdı.

Etrafta garip bir sessizlik hüküm sürüyordu.

Evet, Hultemah doğru söylemişti onlara... Artık başka bir dünyada idiler...

Boğuk bir ses gök kubbeden inerek kulaklarını doldurdu:

— «Hep birlikte ağaçların bulunduğu yere doğru yürüyünüz!...»

Bu sesin sahibini tanımamışlardı.

Mac:

— «Bu mecnunu dinliyecek kadar aptal değiliz herhalde arkadaşlar...» diye bağırarak yürümeğe hazırlananların yolunu kesti.

Profesör Ludvig:

— «Burası bizim dünyamız olmadığına göre, ister istemez verilen emirlere itaat edeceğiz genç arkadaşım...» dedi.

Mac, Teşkilât Başkanına döndü:

— «Ya siz ne dersiniz Mister Burson?»

Burson dev ağaçlara bakarak cevap verdi:

— «Herr Ludvig'in hakkı var... Emre itaat edeceğiz!...»

Mac Cakson elini cebine atıp atom tabancasını çekti:

— «Peklâl, madem ki öyle diyorsunuz gidelim... Fakat karşıma çıkacak ilk yaratığı geberteceğim... Buna mani olamazsınız...»

Ludvig:

— «Gençler sinirli ve çok heyecanlı oluyorlar...» diye güldü. «Zaten ihtiyarlarla aralarındaki asıl farkta burada... Dinleyin beni dostum... Şayet Hultemah ölümün sırrını bul-

TARİH YAPRAKLARI

ATAMIZIN ÖLÜMÜ

Cumhuriyetimizin kurucusu, büyük asker, büyük kumandan ve ilk Cumhurbaşkanımız Mustafa Kemal Atatürk 10 Kasım 1938 tarihinde İstanbulda ölmüştü. Çanakkale kahramanı, İstiklâl Savaşı'nın Başkumandanı olan bu büyük insanın medeniyet yolunda çizdiği inkılâpları koruma ve bu yolda yürüme her gencin kutlu bir ödevidir.

İSTANBUL'UN İŞGALİ

Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra galip hükûmetler mütareke şartlarına uymayarak 13 Kasım 1918 tarihinde İstanbul'u askeri işgal altına aldılar. Ordumuz 5 yıl işgal altında kalan İstanbul'u 6 Ekim 1923'te kurtardı.

ALEMDAR'IN ŞEHADETİ

Savaşlardaki yararlıkları ile ünlü bir asker olan Alemdar Mustafa Paşa Rumeliden ordu ile İstanbul'a gelerek âsi yeniçerileri uslandırmak istiyordu. Yeniçeriler bazı saray adamlarıyla birleşerek Üçüncü Selim gibi çok ince ruhlu ve kıymetli bir hükümdarı şehit ettiler. Alemdar'ın gelişinden sonra isyan devam etti, Alemdar Mustafa Paşayı Bâbıâlide sardılar. Uzun zaman yanındaki sadık adamlarıyla karşı koydu. Nihayet sığındığı binanın damına çıkan yeniçerilerin eline düşeceğini anlayınca barut mahzenini ateşe verdi ve kendisiyle birlikte yüzlerce yeniçeriyi de öldürdü.

muş ve dediği gibi bir takım Plâstik insanlar imâl etmeğe muvaffak olmuşsa, elinizdeki atom silâhı hiçbir işe yaramaz. Haydi yaradığını ve onlardan bir kaçını öldürdüğünüzü farzedelim, bundan ne çıkar? Sonunda aynı şey sizin de başınıza gelmiyecek mi? Ben bir ilim adamı olarak doğrusu büyük bir merak ve heyecan içindeyim... Yirmibirinci asrın insanlarını nelerin beklemekte olduğunu burada göreceğim.»

Demincek duyulan ses tekrar emretti:

— «Hep birlikte ağaçların bulunduğu yere doğru yürüyünüz!»

Emre ilk olarak Herr Ludvig'le Başkan Burson itaat ettiler. Diğerleri onları takip ediyorlardı.

Yürürlerken plâstik bir zemine basıyorlarmış gibi bir his uyanıyordu içlerinde. Yerde toprak falan yoktu. Şurada burada, ağaçlara nazaran pek ufak, ancak bir ev büyüklüğünde küçük (!) bitkilere rastlanıyordu. Bunlar da sun'i bitkilerdi tabiî...

Rahat bir yürüyüşten sonra ağaçlık sahaya geldiler.

Önlerinde, beş kişilik garip bir taşıt duruyordu. Kapıları açıktı.

Ses talimat verdi:

— «Uçan şehir otosuna binip bekleyiniz!...»

Mac otomobile binerken:

— «Delirmek işten bile değil!» dedi içinden.

Teşkilâtın yöneticileri biraz sonra kapıların kendiliğinden kapandığını ve oturacak yerleri çok rahat olan bu otonun müthiş bir sür'atle göklere yükseldiğini, hayret ve dehşet içinde gördüler...

Ses hızı, bu sür'atin yanında çocuk oyuncağı sayılırdı...

Uçan otomobil kendi yolunu kendi tayin ediyor ve şurada burada dolaşanların hiçbirine çarpmıyordu! Evet, gökte daha başka otolar da uçuyordu.

Nereye gidiyorlardı?

Bu nasıl bir taşıttı?

Akıl ra durgunluk verecek bu hıza rağmen niçin hâlâ gidecekleri veya götürüldükleri yere varmamışlardı? Yoksa bu sun'i dünya kendi tabiî dünyalarından daha mı büyüktü?

Ayni ses:

— «Soldaki, aynının yanındaki düğmeye basıp dinleyiniz» dedi.

Mac denileni yaptı.

(Devamı gelecek sayıda)

ÖZAY ABLA ile BAŞBAŞA

10 KASIM

Türk gençliğine olan itimadını ve sevgisini her fırsatta belirtmekten büyük bir zevk duyan Büyük Atatürk 10 Kasım 1938 de saat dokuzu beş geçe dünyaya gözlerini kapadı. O anda yer susmuş, gök susmuş gibi her yer derin bir sessizliğe bürünmüştü. Dolmabahçe Sarayı'nın bayrağının yarıya indirildiğini görmeden, durumda bir fevkalâdeliğin bulunduğu seziliyordu. Gözler belirsiz bir korkuyla ürkek, kalpler acı düşüncelerin verdiği yorgunlukla kırıktı. Kimse biribiriyle konuşmak, şakalaşmak isteğini duymuyordu. En sonunda, o sevimsiz, o korkunç ölüm, Türk'ün eşsiz evlâdını alıp götürdü. Beraberinde de milyonlarca kalp gitti. Atatürk'ün aramızdan ayrılan bedeniydi. Kendisi herzamankinden daha canlı, daha nurlu olarak aramızda yaşıyordu.

1881 yılında Selânik'te doğan Mustafa Kemal Atatürk, her Türk çocuğuna örnek olacak bir sadelik ve çalışkanlık içinde yetişti. Osmanlı İmparatorluğunun en zayıf ve üzücü devirlerine raslayan tahsil yıllarında, sadece dersleriyle değil, yurdunun mukadderatıyla da meşgul olmak fırsatını ve zamanını buldu. Öğretmenleri bu altın saçlı, şimşek bakışlı gençte bambaşka birşeylerin, bir kuvvetin bulunduğunu seziyorlardı. Çok geçmeden yanılmadıklarını anladılar. Kemal Atatürk mektebinden birincilikle mezun olarak çıktı. Ve derhal kendini vatan işlerine hasretti.

Akıl almaz bir gayret ve imanla yurdu düşmanların elinden kurtardı. Hür ve müstakil bir Türkiye Cumhuriyeti kurdu. Avrupa nın «Hasta Adam» dediği millet'ne olan imanı o kadar büyük, azmi o kadar derindi ki karşılaştığı hiçbir güçlük karşısında yılmak nedir bilmedi. Onun «Nutku»nu okuyanlar bütün hareketlerinin belli bir plân dahilinde cereyan ettiğini, yıllarca önce vuku bulacak bir işin ta o zamandan düşünüldüğünü hayretle müşahede ederler. Evet, Atatürk Türk'ün kaderinin ne olacağını, nasıl bir hayat süreceğini yıllarca önce düşünmüş, kararlaştırmıştı. O uzağı gören, ileriyi düşünen büyük bir fikir adamıydı.

«Ne mutlu Türküm diyene», «Türk, öğün, çalış, güven» diyen Büyük Ata, Türkiye Cumhuriyetini gençliğe emanet edecek kadar gençliğe inanırdı. Gençliğin, Büyük emeklerle kurduğu bu âsil Cumhuriyete sahip olacaklarına, ona hiçbir düşman elini değdirmiyeceklerine, içte ve dışta sulh içinde yaşatacaklarına emindi. 27 Mayıs'tan önceki olaylar karşısında gençlerin asil bir vekar içinde harekete geçmeleri, Atatürk'ün sizlere olan güveninde ne kadar haklı olduğunu gösterdi.

Bu vatan Atatürk çocuklarının dikkati, çalışkanlığı ve uyanıklığı ile yaşacak ve ilerleyecektir.

ÖZAY SUNAR

Dünyanın 4 Köşesinden

Dünyanın en büyük projeksiyon makinesi nerededir?

«Skyjektor» isimli beş metre uzunluğunda ve yarım metre genişliğindeki bu devasa projeksiyon makinesi Nev - York'tadır. Skyjektor 8 kilometre mesafede bulunan «Colisée» duvarının üzerine bir kilometre çapında bir resim aksettirmektedir.

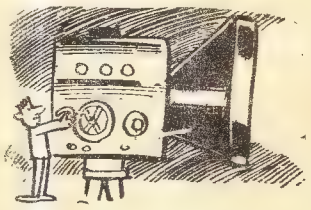

Avustralyalılar birgün susuzluktan ölecekler mi?

Kıyı bölgelerinde bazı yerleri müstesna çorak ve yağmursuz bir ada olan Avustralya'da su ihtiyacını artezyen kuyuları karşılamaktadır. Ancak bu artezyen kuyularından çıkan su miktarı 20. Asrın başındanberi muntazaman azalmaktadır. Bazı bölgelerde yüzde 30 ilâ 40 arasında olan bu devamlı azalma karşısında bir gün Avustralya'nın tamamiyle susuz kalacağı düşünülebilir.

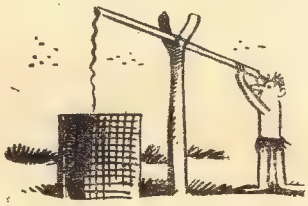

Balıkların sür'atleri boylarıyla orantılıdır.

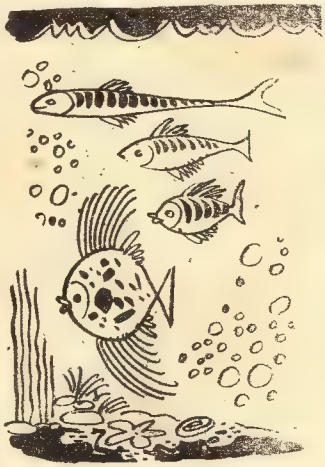

İngiltere'de Cambridge Üniversitesinde yapılan araştırmalar sonunda balıkların boylarıyla orantılı bir sür'ate sahip oldukları anlaşılmıştır. Balıklar umumiyetle saniyede boylarının on misli kadar bir yol alabilmektedirler. Bu yeni buluş yunus balığı, balina ve diğer bazı balık cinsleri için uygulanamamaktadır.

SPOR TARİHİ

YAZAN : TEVFİK ÜNSİ

Polonya Karşısında İlk Başarımız

Lefter ve Basri Polonya maçından sonra...

Kuzeyde oldukça kuvvetli bir futbole sahip olarak tanınan Polonya bizim futbol sahasında çok eski bir rakibimizdi. Polonyalılarla Millî takımımız, kuruluşundan 8 ay sonra, altıncı maçında karşılaşmış ve 2 — 0 mağlûp olmuştu. 1924 den bu yana Polonyalılara hep mağlûp olmuş, 3 defa yenilmiştik.

Bundan 4 sene evvel, 16 Kasım 1956 da bu eski tanıdık, Polonya, İstanbulda Mithatpaşa Stadında Millî takımımızla 4 üncü defa karşılaştı. Futbolcularımız Polonyalılardan eski üç mağlûbiyetin acısını çıkarmak azminde idiler. Fakat, bir frikikte, futbolcularımız, lig maçlarımızda alıştığımız gibi, topun önüne dizilmeye çalışırlarken Polonya sol içi hiç bekletmeden frikiki çekiverdi, daha oyuncularımız dizilmeye vakit bulamadan top ağları buldu. İşte, futbolcularımızın bu kötü alışkanlıkları yüzünden bir galibiyet kaçırdık. Metin'in 8 inci dakikada attığı tek gol ancak bize beraberliği kazandırdı.

İlk defa Polonyalılarla berabere kalan takımımız şu tertiple oynamıştı :

Turgay (kaptan) (GS) — Saim (GS), Basri (FB) — Mustafa (MG), Naci (FB), Necdet (FB) — İsfendiyar (GS), Can (FB), Metin (GS), Kadri (GS), Lefter (FB).

Polonyalılarla bu beraberliğimiz bir başlangıç oldu. Bu maçın karşılığı olan maçta, 19 Mayıs 1957 de, Varşovada, Polonya Millî takımını 1 — 0 mağlûp ettik ve ilk galibiyetimizi aldık.

Dişler yapıştırılabilirler mi?

Kaliforniya, Oakland şehrinde Thomas J. Canty ismindeki bir askerî doktor dişleri yapıştırmak mevzuunda başarılı tecrübeler yapmıştır. Köpekler üzerinde yapılan tecrübelerde yeni bir zamk kullanmak suretiyle hasta dişleri yerinden çıkarmak, tedavi etmek ve tekrar yerlerine yapıştırmak kabil olmuştur. Şimdiye kadar insanlar üzerinde tecrübe edilmemiş olan bu usul muvaffak olduğu takdirde ihtiyarlığımızda takma dişlerden kurtulacağız demektir.

Dünya yüzünde atomla işleyen bir saat mevcut mudur?

New York'ta Chase-Manhattan Bankası 60 katlı binasının üzerine yeni bir saat yerleştirmiştir. Seneleri, ayları, günleri, saatleri ve dakikaları gösteren bu saatin en enteresan tarafı atom enerjisiyle işlemesidir. Son derece hassas olan bu saatin 200 sene hiç bir yakıt ikmali yapmaksızın işleyeceği hesabedilmiştir

MUSİKİ BİLGİLERİ

NURİ SAMİ KORAL

SENFONİ

Senfoni, Batı kültürüne kapılarımızı açtığımız Tanzimattan Meşrutiyet inkilâbına kadar geçen zaman içinde ancak sayılı aydınlarımızın bildikleri bir kelime idi. Cumhuriyettenberi Batı musikî dünyası ile daha ziyade ilgilendik; fakat yine, senfoninin ne olduğunu bilenler azdır.

Eski Yunancada ses demek olan «Fon» kelimesi birliği anlatan «Sum» kelimesi ile birleştirilmiş ve bu Symphonie şeklini almıştır. Bu söz, musikînin esaslı bir şubesinin adıdır. Tam mânâsiyle sesbirliğini anlatır. Fakat sanatkârlar, senfoniyi, ses beraberliği renk ,hareket ve güzellik mânâlarını bir arada ifadelendiren bir güzel sanat, ses mimarisi olarak anlarlar.

Senfoni doğrudan doğruya âletlere bağlı musikî şeklidir. Şarkı halinde, yahut piyano ile iki üç çalgı ile söylenip çalınan musikî şekli değildir. Muhtelif çalgıları çalan en az onüç kişinin bir araya gelmesiyle çalınabilecek eser nevidir. Bu çalgılar Ikâsik şekilde hemen hemen şu şekilde sıralanırlar. Flût, obva, klârnet, Fagot, korno, trompet, trombon, timbal, kemanlar, viyola, viyolonsel ve kontrbaslar. Tabiî bu kadar kişinin beraberliğini sağlamak için bir de şef ister. Senfoni orkestrasının kadrosu onüçten otuza, elli, seksen, yüz daha fazlaya çıkar. Ozaman saydığımız çalgılar fazlalaşır ve bunlara vurularak ve parmakla dokunularak çalınan âletler katılır.

Senfoninin doğuş yeri Almanyadır Onsekizinci yüzyılda Almanya bir çok küçük Dükalıklardan ibaretti. Bunların pek az olan geliri pahalıya mal olan operayı idareye yetmiyordu. Bunun için küçük oskertralarla musikî ihtiyaçlarını tatmin yoluna gittiler. Fakir Halk için en özenilen iş saray orkestrasına girebilmekti. Yoksul öğrenciler sarayın ve şehrin musikî işlerinde çalıştırılmak şartile parasız yetiştirildi. Böylece senfoni ve senfonicilik doğdu, gelişti. Bu suretle ilk senfoni bestecileri Almanlardır.

Bugüne gelinceye kadar bir çok besteciler senfoniler yazdılar Senfonileri ile şöhret kazanan en ünlü Alman bestecileri Haydn, Mozart, Beethoven'dir.

Her memleket kendi millî duygu ve zevklerine uygun senfoniler yazan besteciler yetiştirdi. Bizde senfoni musikisine karşı sevgi vardır. Senfoni yazan bestecilerimiz çıkmıştır.

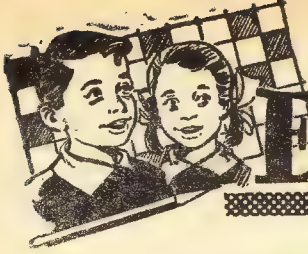

Eğlence BİLMECE BULMACA

PAPAĞAN

Memur evin kapısını acele acele çalıyordu. Biraz sonra içerden ince bir kadın sesi duyuldu:

— Buyurunuz!

Adam kapıyı itti. Fakat açılmadı. Tabiî oda kapısı gibi tokmağı yoktu ki çevirip açsın. Tekrar zile bastı. Yine içerden aynı ses:

— Giriniz!...

Memur kızdı

— Kapı kapalı bayan! Açın da gireyim! diye bağırdı.

Fakat yine içerden hiçbir ayak sesi gelmedi. Yalnız nazik bir kadın sesi:

— Giriniz efendim, giriniz!

Adam kapıda kudurma derecesine geliyordu. Kendisile basbayağı alay ediyorlardı! O sırada komşunun penceresi açıldı. İhtiyar bir kadın başını uzattı.

— Oğlum bana baksana! diye seslendi. O evde kimse yok. Bir yere gittiler. İçerde papağan var. Onun sesini duyuyorsun!...

ÇABUKLUK

Patron (yeni memura) — Siz çok yavaş iş yapıyorsunuz! Hiç çabuk yaptığınız birşey yok mudur?

Yeni memur — Vardır efendim. Hiçkimse benim kadar çabuk yorulmaz. Ben herkesten çabuk yorulurum!

YERİ KAYBOLMUŞ!

Ahmet ağlıyarak odaya girdi:

— Baba, komşunun oğlu kafama vurdu! dedi.

— Nerede? Göster bakayım!

Ahmet, hıçkırarak şöyle söyledi:

— Şimdi yerini bulamıyorum. Halbuki sokaktan gelirken, yeri kaybolmasın diye, elimi üzerine koymuştum!...

AÇIKGÖZ HIRSIZ

Hırsız — Evin bayı içerde mi?

Hizmetçi — Evet Bayım...

— O halde başka bir gün gelirim.

TEMEL EĞİTİM ☆ TEMEL BİLGİLER

İLK SAYIMIZ

ATATÜRK

ÇIKTI

Tamamen haftalık ünitelere göre hazırlanan bu sayımızda, Büyük Kurtarıcımızın bütün hayatı, resimlerle süslü olarak hazırlanmıştır.

Bayinizden bulamazsanız, siparişlerinizi aşağıdaki adresimize yapabilirsiniz.

TÜRKİYE YAYINEVİ

Ankara Caddesi No: 36 — İstanbul

32 SAYFA, 4 RENK — 50 KURUŞ

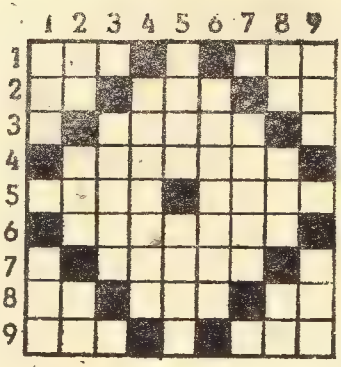

Soldan sağa doğru:

1 — Toprak, dört tarafı su ile çevrili toprak. 2 — Bir hayvan yiyeceği, kitabı örten bir sayı. 3 — Başı gövdeye bağlıyan. 4 — İki kız kardeşle evlenmiş iki adam. 5 — Ocağın dumanını çeken, erkek. 6 — 6 — Bir deliği örtmek için parça dikmek 7 — Geniş bir kereste. 8 — Korkunca koptuğu söylenen, tersinden oku: Vücutta dolaşan kırmızı su, bir soru eki. 9 — Demiryolu, defa.

Yukardan aşağı doğru:

1 — Sokak, gözü görmiyen. 2 — Kasabın sattığı, erkeklerin genel lâğabı, dahi. 3 — Vücudumuzun bir parçası. 4 — Büyük 5 — Sert taş, meydan. 6 — İhtiyarlıktan ötürü aklını kaybetmek. 7 — Toprağı altüst etmek. 8 — Bir nota, yemiş kurusu, bir soru eki. 9 — Çocuklu kadın, bir çeşit kumaş.

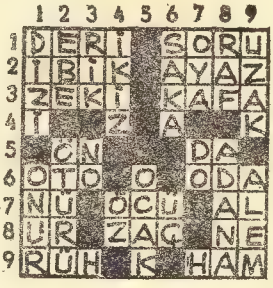

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

YALANCININ MUMU

Birkaç yolcu taşıyan bir şilepte, yolculardan biri apansız ölüvermişti. Kaptanın canı sıkılmıştı. Ölüm nerede olsa tatsız ama, gemide beterin beteri oluyordu.

İşgüzarlığıyla tanınmış bir tayfayı çağırarak:

— «Dinle!» dedi. «Bu gece iki numaralı kamaraya, Adanalıya girersin... Adam demin öldü. Onu bir çuvalın içine koyar ve kimseye farkettirmeden denize atarsın!»

— «Anladım, Kaptan! Dediğinizi yapacağım»

Kaptan ertesi sabah o tayfayı gördü:

— «İşler yolunda gitti mi? diye sordu.

— «Demeyin, Kaptan! Tam onu çuvalın içine tıkacağım sırada, Adanalı 'Ne yapıyorsun?' diye haykırmağa başlamaz mı? Ona, 'Susun siz öldünüz!' dedim. Daha fena haykırmağa başladı: 'Hayır, ölmediğimi görmüyor musun, sersem!' Sizin anlıyacağınız onu çuvalın içine tıkıp denize sallayana kadar canım çıktı!»

— «Sen hakikaten sersemmişsin! Adamcağız sana, ölmediğini söylemiş ya!...»

— «Orası öyle ama, kendi kendime. 'Şu Adanalılar, o kadar yalancı oluyorlar ki!' diye düşündüm.»

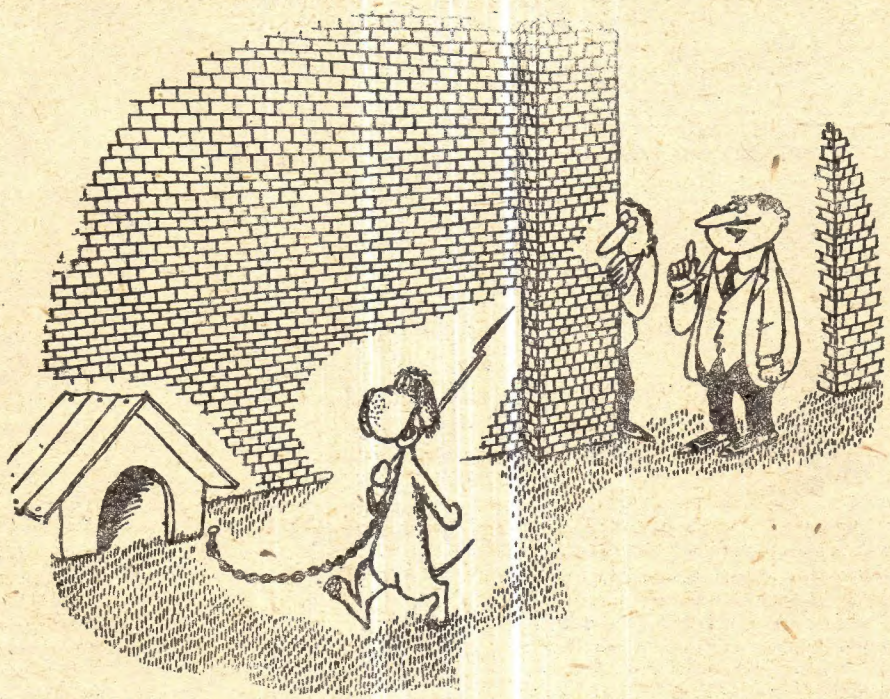

— Verdiğimiz para helâl olsun. Zehir gibi bekçi köpeği...

ÇABUCAK

Genç bayan bir mağazaya girdi.

— Bir çift sarı iskarpın bağı, dört tane saç tokası, bir çift eldiven, bir de tahta fırçası istiyorum, dedi. Yalnız biraz çabuk olun, vapuruma beş dakika kaldı!

Mağaza sahibi nezaketle eğildi:

— Başüstüne bayan, dedi. Fakat biraz dolaşacaksınız. Lütfen asansöre binip döndüncü kata çıkınız. Orası iskarpın dairesidir. Sağı takip ederek yürüyünüz. Koridorun nihayetinde iskarpin bağları satılır. Oradan sola dönüp ikinci koridoru geçiniz. Üçüncü kata ininiz. Toka dairesi karşınızdadır. Cadde tarafındaki koridoru geçip nihayete varacak olursanız eldiven dairesine gelirsiniz. Tahta fırçası için ikinci kata ineceksiniz. Önünüze gelen koridoru yürüyüp sağa dönünüz. ikinci koridoru da geçtikten sonra cadde tarafına bakan pencerelerin önünden doğru fırça dairesine çıkarsınız. Burada da işinizi bitinrince tekrada da işinizi bitirince tekbilirsiniz...

KÖYLÜ İLE BİLGİN

Bir bilgin köyde bulunuyordu. Köylülerden birisine:

— Artık her şey makineleşti, dedi. Almanlar bilgileri sayesinde kuru ottan taze süt çıkarıyorlar.

Köylü de:

— Bunda ne var sanki, benim inekleri mde her gün ot yiyip süt veriyorlar! diye cevap verdi.

NE DEMEKMİŞ?

Yolda giderken birdenbire başına bir top çarptı. Sersemledi. Kendine gelince etrafına bakındı. Biraz uzakta eli sopalı bir adam duruyordu. Oradan seslendi:

— Başınız acıdı mı bayım? Fakat kabahat bende değil. Ben topa vurmadan evvel «For» diye bağırdım. Bu «yoldan çekilin, vuruyorum.» demekti. Siz çekilmediniz!

Eli sopalı adamın yanına gitti.

— Siz top mu oynuyorsunuz? dedi.

— Evet.

— Demek ki «For!» diye bağırdınız? Bu çekil demekti! Şimdi ben de «For!» diye bağırınca çenenize bir yumruk inecek demektir. For!...

ÇİL TAVUK

— Yumurta mı tavuktan tavuk mu yumurtadan çıkar?

— Bu akşam bizim çil tavuğa sorayım da yarın cevap veririm öğretmenim.

Kurt ve Koyun

Köpeklerin elinden zorla canını kurtaran kurdun birj bir dere kenarına yorgun uzanmıştı. Susuzluktan dili kurumuştu. Derenin sesi kulağına musiki gibi geliyordu. Bir damla su içse kendine gelecekti. Bu sırada dere kenarına bir koyun indi. Kurt yalvardı.

— «Ne olur, dostum. Bana bir yudum su getir. Bütün istediğim su. Yiyecek istemem.»

Koyun, «Evet biliyorum,» diye cevap verdi, «Suyu içince beni de yemek diye yiyeceksin.»

Düşmanlarımızın tatlı sözlerine hiçbir zaman kanmayın.

Koyun ve Köpek

Koyunun biri çobana, tüyleri kırpıldıktan, yavruları da et ihtiyacını karşılamak için kesildikten sonra kendilerine birşey verilmediğinden gene eskisi gibi otlanmak için tarlalara sürüldüklerinden şikâyet etti. Kendilerine bütün bu verdiklerine karşılık fazladan birşey yedirilmeliydi

— «Sonra diğer yandan,» diye devam etti, «Şu köpeğinize bakın. Size ne yün, ne et ne de süt veriyor. Ama gene de onu en alâ etle besliyor, bakıyorsunuz.»

Onların söylediklerini işiten köpek, «Susun aptallar,» diye bağırdı, «Sizi hırsızlardan, tilkiden, kurttan koruyan kim? Ben. Ben olmasam ne etinizin, ne yününüzün bir faydası olmaz. Siz benim sayemde rahat rahat otlanıyor, keyfinize bakıyorsunuz.»

Herkesin kendine ait bir işi vardır.

Ölüm ve Aşk Tanrısı Cupid

Sıcak bir yaz günü Aşk Tanrısı Cupid avlanmaktan yorulmuş kan-ter içinde kalmıştı. Kendisini serin bir mağaranın yosunları üstüne bıraktı. Meğer burası ölüm mağarasıymış. Okluğundan fırlayan oklar, yosunların üstündeki ölüm saçan oklarla karıştı. Cupid uyanınca oklarını elinden geldiği kadar toplayıp okluğuna yerleştirdi. Ama oklar o kadar çok ve o kadar karışıktı ki Cupid kendilerininkini iyice tanıdığı halde ayırmayı iyi yapamadı. Kendisininkileri toplarken ölüm oklarını da aldı. Kendisininkilerden birkaçı da mağarada kaldı. İşte bazan ihtiyar kalplerin aşkla, gençlerinse ölümle dolması bundandır.

Aşk ve ölüm hiç beklenmedik bir zamanda gelir.

Boğa ve Eşek

Küçük, değersiz bir eşek bir gün ormanda bir boğaya rastladı. Onu sanki kendi eşidiymiş gibi küçümser bir tavırla selâmladı. Tam boğa bu saygısızlığa mukabele edecek, eşeği canından edecekti ama kendine bakim olmasını bildi.

— «Hadi yoluna git, zavallı hayvan,» dedi, «ben senin terbiyeni vermesini bilirim ama boynuzlarımı senin gibi değersiz birinin kanıyla kirletmek istemem.»

İt ürür kervan yürür.

Leopar ve Tilki

Bir gün leopar benekli postunun güzelliğini övüyordu. Onun bu sözlerini tilki işitti. Leoparın yanına geldi. Kendisinin çok daha güzel olduğunu söyledi.

Tilki, «Senin vücudün güzel,» dedi. «Benimse aklım.»

Fiziki güzellik geçicidir.

9

Çetin KAPTAN

RESSAM ÇETİN'E ADAŞINDAN BİR MEKTUP GELMİŞTİR.

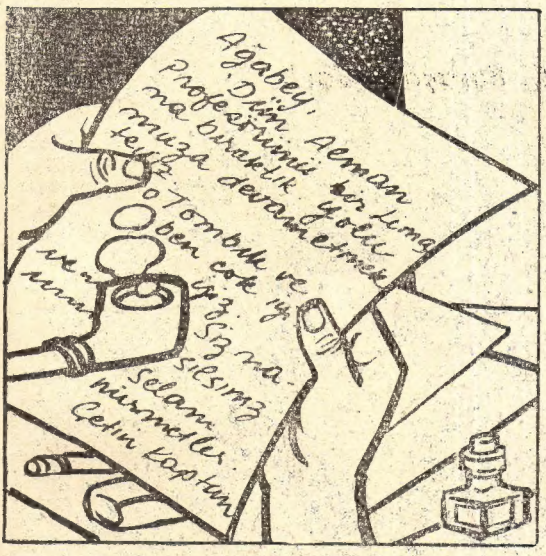

GEMİDE BİR ÂRIZA VARDIR

GEMİNİN YAKITI SONA ERDİĞİNDEN KARAYA ÇIKMAK ZORUNA KALIRLAR.

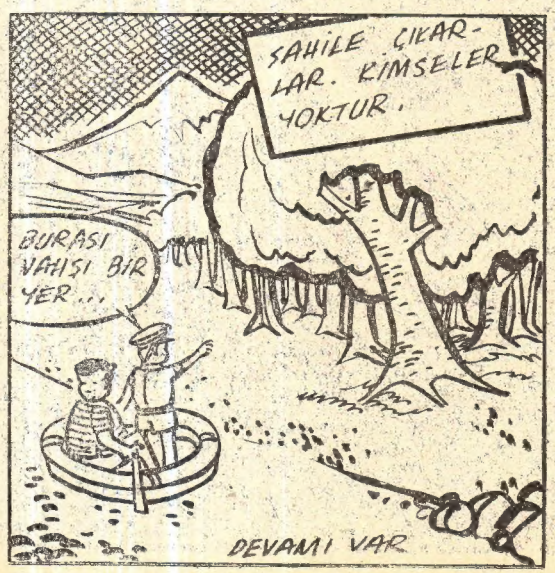

DEVAMI VAR

ÇOCUK
HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
— Tamam!.. Buraya kadar!..
MISTIK